KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 20. december 1974

til medlemsstaterne om beskyttelse af arkitektur- og naturarven

(75/65/EØF)

1. I kapitel 3 »Byplanlægning og egnsudvikling« i afsnit II i handlingsprogram for De europæiske Fællesskaber på miljøområdet, der godkendtes af Rådet den 22. november 1973 ([1]), fastsættes et vist antal undersøgelser over de miljøproblemer, der knytter sig til byplanlægning og egnsudvikling. Alle disse undersøgelser omfatter en gennemgang af de forskellige aspekter ved bevarelsen af arkitektur- og naturarven i Fællesskabet.

   Europa-Parlamentet har i øvrigt i sin resolution af 13. maj 1974 om bevarelsen af Europas kulturarv ([2]) udtalt sig til fordel for en stærk øgning af anstrengelserne for at bevare denne arv.

   Det arbejde, der allerede er udført i forbindelse med de oven for nævnte undersøgelser, viser, at artkitektur- og naturarven, der er et vidnesbyrd om Europas kulturelle identitet, nu trues alvorligt af forfald og forsvinden, og at hurtige hjælpeforanstaltninger er nødvendige. Denne konstatering gælder såvel det bymæssige miljø som miljøet på landet.

2. Med henblik på at afhjælpe problemet omkring arkitektur- og naturarvens forfald og forsvinden er der i de seneste år blevet taget to betydningsfulde initiativer. Det drejer sig navnlig om :

   — Konventionen om beskyttelse af verdenskultur- og -naturarven, der vedtoges i november 1972 af UNESCO, og

   — »Det europæiske arkitekturarvsår«

   Da man i almindelighed opfatter arkitektur- og naturarven som afgørende elementer for kvaliteten af det omgivende miljø, er disse initiativer begge af stor interesse for beskyttelse og forbedring af miljøet i Fællesskabet.

3. I UNESCO-konventionen fastsættes, at de tiltrædende stater skal opstille en national fortegnelse over de bygninger, der tilhører verdenskultur- og -naturarven. Den forpligter ligeledes de tiltrædende stater til at sørge for en passende beskyttelse af de således udvalgte bygninger. I konventionen fastsættes endvidere, at der oprettes en fond, der skal bistå de stater, der ikke råder over tilstrækkelige midler til at sørge for en passende beskyttelse af visse bygninger, hvis universelle værdi er anerkendt. Fonden vil ligeledes kunne bidrage til uddannelse af specialister på dette område i udviklingslandene. Denne konvention har, ud over den direkte betydning for bevarelsen af det arkitektoniske og naturmæssige bygningsarvegods, desuden en vis betydning for beskyttelsen af mange arter inden for den vilde flora og fauna, der lever i de beskyttede områder. Såfremt medlemsstaterne kunne tiltræde denne konvention inden for kort tid, vil den desuden være en meget væsentlig støtte for de foranstaltninger, der træffes i forbindelse med »Det europæiske arkitekturarvsår«.

4. »Det europæiske arkitekturarvsår«, 1975, er et initiativ fra Europarådet. Det drejer sig om en kampagne, der udstrækkes over tre år, og hvor hensigten er at fremhæve arkitekturarven som et afgørende element i livskvaliteterne og nødvendigheden af at forbedre bevarelsen af denne arv. Denne kampagne, der henvender sig til offentlige myndigheder på alle niveauer, interesserede fagfolk på området og offentligheden som helhed, skal kulminere i 1975, der kaldes »Det europæiske arkitekturarvsår«. Det skal markere begyndelsen til en omfattende indsats til fordel for bevarelse og restaurering af denne arv.

   Betydningen af dette år — et arrangement, som Europa-Parlamentet allerede har udtrykt sin glæde over i sin resolution af 13. maj 1974 om bevarelsen af Europas kulturarv — viser sig navnlig ud fra to synsvinkler :

   — I de deltagende lande at gennemføre adskillige foregangsrestaurationsarbejder og genoplivelse af bygninger og forfaldne steder.

   — At skabe en almindelig følelse af nødvendigheden af at bevare og restaurere arkitekturarven ; dette er en forudsætning for, at der kan iværksættes en politik på dette område fra de forskellige offentlige myndigheders side.

([1]) EFT nr. C 112 af 20. 12. 1973, s. 1.
([2]) EFT nr. C 62 af 30. 5. 1974, s. 5.

Siden kampagnen startede, har flere europæiske lande, der ikke er medlemmer af Europarådet, tilsluttet sig denne bevægelse, og lignende initiativer begynder at melde sig på andre kontinenter.

5. I betragtning af det, der står på spil, og de pågældende problemers hastende karakter skal Kommissionen henstille til medlemsstaterne, at de, for så vidt de ikke allerede har gjort det, underskriver henholdsvis ratificerer, om muligt før udgangen af 1975, konventionen om beskyttelse af verdenskultur- og -naturarven, der vedtoges i november 1972 af UNESCO. Kommissionen skal desuden henstille til medlemsstaternes regeringer, at de aktivt fremmer de forskellige initiativer, der tages i forbindelse med »Den europæiske arkitekturarvs år« 1975.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 1974.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand